

Zamanaşımı süresinin dolmasından önce yapılan cüzi tutardaki ödemeler nedeniyle tahsil zamanaşımı süresinin kesildiğinden bahsedilmesine olanak bulunmadığı hakkında

T.C.

DAN İŞTAY

Üçüncü Daire

Esas No: 2010/4340

Karar No: 2012/3047

Özeti: Zamanaşımı süresinin dolmasından önce yapılan cüzi tutardaki ödemelerin mükellefler tarafından yapıldığının kabulünün ticari icaplara uygun düşmediği, söz konusu ödeme nedeniyle tahsil zamanaşımı süresinin kesildiğinden bahsedilmesine olanak bulunmadığı hakkında.

Temyiz Eden: Adana Vergi Dairesi Başkanlığı Karşı Taraf:

İstemin Özeti: Davacının kanuni temsilcisi olduğu Limited şirketten tahsil edilemeyen 2000 yılına ilişkin kurumlar vergisi, katma değer vergisi, fon payı, vergi zıyaı cezası ve gecikme faizinden oluşan kamu alacağı nedeniyle 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 10'uncu maddesi uyarınca adına düzenlenen 06.11.2009 gün ve 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12,

13, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 39, 41, 43, 46, 47, 48, 49, 50 ve 51 takip numaralı ödeme emirlerinin iptali istemiyle dava açılmıştır. Adana 1. Vergi Mahkemesinin 25.05.2010 gün ve E:2009/1524, K:2010/805 sayılı kararıyla; şirket adına, komisyon karşılığı sahte fatura ticareti yaptığı yolundaki inceleme raporlarına dayanılarak salınan vergi ve kesilen cezaların şirketten tahsilinin imkânsız hale geldiği sonucuna varılarak dava konusu ödeme emirlerinin düzenlendiği, ancak, tescil ve ilan edilmemiş olmasına karşın 18.10.2000 tarih ve 5 sayılı ortaklar kurulu kararı, Adana 1. Noterliğinin 18.10.2000 tarih ve 26863 yevmiye numaralı hisse devir senedi ve söz konusu şirket hakkında düzenlenen 28.3.2002 tarihli vergi tekniği raporunda bulunan tespitlerden, davacının 18.10.2000 tarihinden itibaren şirketteki bütün hisselerini devrettiği dolayısıyla şirketle hiçbir ilişkisinin kalmadığı ve bu tarihten sonra şirketi idare ve temsile yetkili kılınmadığı anlaşıldığından kanuni temsilcilik sıfatının sona ermesinden sonra doğan vergilerin ödenmesi ve beyannamelerin verilmesi hususunda sorumluluğunun bulunmadığı dikkate alındığında, Ekim ila Aralık 2000 dönemlerine ait katma değer vergisi, vergi ziyai cezası ve gecikme faizi, Ekim-Aralık 2000 dönemi için aranmayan geçici vergi üzerinden kesilen vergi ziyai cezası ve hesaplanan gecikme faizi, 2000 yılına ilişkin kurumlar vergisi, vergi ziyai cezai, gecikme faizi ve hesaplanan fon payından oluşan kamu alacağı nedeniyle sorumlu tutulması mümkün olmadığı gibi, Ekim- Aralık 2000 dönemi için aranmayan geçici vergi üzerinden hesaplanan gecikme faizi, 2000 yılı özel usulsüzlük cezası ve Ekim 2000 dönemi katma değer vergisi borcu için cebri takip prosedürü tamamlanmaksızın davacı hakkında takibe başlandığı anlaşıldığından söz konusu dönemlere ilişkin olarak düzenlenen ödeme emirlerinde hukuka uygunluk görülmediği, şirket hakkında takip yollarının usulüne uygun olarak tüketilmesi neticesinde Ocak ila Eylül 2000 dönemlerine ait katma değer vergisi, vergi ziyai cezası ve gecikme faizi, Ocak-Haziran 2000 dönemi için aranmayan geçici vergi üzerinden kesilen vergi ziyai cezai ve hesaplanan gecikme faizi ile Temmuz- Eylül 2000 geçici vergi dönemi için hesaplanan gecikme faizinden oluşan kamu alacağının tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emirlerinde ise hukuka aykırılık bulunmadığı, öte yandan 48 takip numaralı ödeme emrinin mükerrer olarak düzenlenmesi nedeniyle idarece iptal edildiği gerekçesiyle, 11, 12, 13, 30, 31, 32, 39, 43, 47 ve 51 takip numaralı ödeme emirlerinin iptaline, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 41, 46, 49 ve 50 takip numaralı ödeme emirleri yönünden davanın reddine, 48 takip numaralı ödeme emrinin iptali istemi hakkında ise karar verilmesine yer olmadığına karar verilmiştir. Davalı idare, davacının müdürlük sıfatının sona erdiği hususunun tescil ve ilan edilmediğini, kanuni temsilcilik sıfatı devam eden davacı adına düzenlenen ödeme emirlerinde hukuka aykırılık bulunmadığını ileri sürerek ödeme emirlerinin iptaline ilişkin hüküm fıkrasının

bozulmasını istemiştir.

Savunmanın Özeti: Savunma verilmemiştir.

Tetkik Hâkimi: Ümit Kocatepe

Düşüncesi: Kamu alacağının zamanaşımına uğradığı anlaşıldığından temyiz istemine konu edilen hüküm fıkrasında sonucu itibarıyla hukuka aykırılık bulunmadığı düşünülmüştür.

Savcı: Birgül Kurt

Düşüncesi: idare ve vergi mahkemelerince verilen kararların temyizen incelenerek bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49'uncu maddesinin birinci fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddede yazılı nedenlerden hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen Mahkeme kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Üçüncü Dairesince gereği görüşülüp düşünüldü:

Davacının kanuni temsilcisi olduğu Limited şirketten tahsil edilemeyen 2000 yılına ilişkin kamu alacağı nedeniyle 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 10'uncu maddesi uyarınca adına düzenlenen ödeme emirlerinin iptaline ilişkin hüküm fıkrası temyiz edilmiştir.

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 102'nci maddesinin 1'inci fıkrasında, amme alacağının, vadesinin rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren beş yıl içinde tahsil edilmemesi halinde zamanaşımına uğrayacağı, 103'üncü maddesinde ise tahsil zamanaşımını kesen nedenler hükme bağlanmış olup, 1'inci fıkrasının 1'inci bendinde de "ödeme" tahsil zaman aşımını kesen nedenler arasında sayılmıştır.

Mahkemelerince 21.01.2010 tarihinde verilen ara kararı üzerine davalı İdare tarafından dosyaya sunulan belgelerin incelenmesinden, iptal edilen ödeme emirleri içeriği kamu alacakları için daha önce şirket adına düzenlenen ödeme emirlerinin 07.07.2003 tarihinde ilanen tebliğ edildiği, 22.11.2008 tarihinde ise her kamu alacağı için ayrı olmak üzere 1 kuruş ödeme yapıldığı anlaşılmaktadır.

22.11.2008 tarihinde yapıları 1 kuruş tutarındaki ödemenin davacı tarafından yapıldığının

kabulü iktisadi icaplara uygun düşmediği gibi hayatın olağan akışına göre normal bir durum da sayılamayacağından söz konusu ödeme nedeniyle zamanaşımı süresinin kesildiğinden bahsedilmesine olanak olmayıp, ödeme emirlerinin ilanen tebliğinin ardından zamanaşımını kesen herhangi bir durumun ortaya çıkmadığı da dikkate alındığında, tahsil zamanaşımı süresinin dolduğu ve 31.12.2008 tarihine kadar tebliğ edilmesi gereken vergi ve cezalara ilişkin ödeme emirlerinin, zamanaşımı süresinin dolmasından sonra, 14.12.2009 tarihinde davacıya tebliğ edildiği açıktır.

Bu durumda,16.04.1999 tarihinde tescil edilen ve 30.04.1999 tarihinde ticaret sicil gazetesinde yayımlanan şirket ana sözleşmesiyle ilk yirmi beş yıl için şirketi temsil ve ilzama yetkili kılınan davacının kamu alacağının ilgili olduğu döneme ilişkin vergi ödevlerinin yerine getirilmesi konusunda yetki ve sorumluluğu devam ettiğinden, vergi mahkemesinin, davacının kanuni temsilciliğinin sona erdiği yolundaki yargısında hukuka uygunluk bulunmamakla birlikte, takip edilen kamu alacağının zamanaşımına uğraması karşısında ödeme emirlerinin iptaline ilişkin hüküm fıkrasında sonucu itibarıyla hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddine, **25.09.2012** gününde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY

Yargılama Hukukunda, yargı (hüküm), uyuşmazlığı çözmekle görevli ve yetkili yargı yerinin, yargılama sürecinin sonunda ulaştığı "sonuç" tur. Yargı yerinin bu sonuca ulaşırken bir gerekçeye dayanması, hem Anayasamızda, hem de Yargılama Hukukumuzda yer alan ilkelerdendir. Gerekçe, hâkimin, önüne gelen uyuşmazlıkla ilgili olarak saptadığı maddi olgular ile verdiği hüküm arasındaki hukuki değerlendirmedir. Başka bir deyişle gerekçe, maddi olgular ile hüküm fıkrası arasındaki köprüdür. Gerekçe, aynı zamanda kararın hukuka uygun olup olmadığının denetlenmesine de olanak tanır. Yargı kararlarının mutlaka gerekçeli olması gerektiği yolundaki ilkenin amacı da budur. Bunun yanında; kararda, hâkimi uyuşmazlığın çözümünde tek başına yargıya götürmeye yeterli bir gerekçe gösterilmiş iken, farklı ikinci bir gerekçeye daha dayanılması, yargı yerinin ilk gerekçeye ve bunun sonucu olan yargıya güvensizliğini gösterdiği gibi, tarafların, aralarındaki uyuşmazlığın adilane bir çözüme kavuşturulduğu konusundaki inançlarını da zedeler. Vergi mahkemesi kararının, ödeme emirlerinin iptaline ilişkin hüküm fıkrası, biri, cebri takip prosedürünün tamamlanmadığı; diğeri ise, kanuni temsilci sıfatının sona ermesi nedeniyle takip edilen kamu alacağından sorumlu tutulamayacağı şeklinde iki ayrı gerekçeye dayanmıştır. Söz konusu hüküm fıkrası bu haliyle, Yargılama Hukuku kurallarına aykırı ve yukarıda açıklanan sakıncaları doğurabilecek nitelikte

olduğundan, isabetli görülmemiştir.

Bu bakımdan; temyiz isteminin bu yönden kabul edilerek mahkeme kararının sözü edilen hüküm fıkrasının bozulması gerektiği oyu ile Dairemiz kararına katılmıyorum.

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: Çetin Emeç Bulvarı Hürriyet Cad. No: 2/12 Çankaya ANKARA